

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel

Vier dochters van Filippus (Hand. 21:9)

Fascinerend, die vier ‘maagdelijke’ dochters die zo terloops worden genoemd. Wat is Gods bedoeling met deze vermelding? Wat kan ik ervan leren? Wat weten we wel en wat niet?

Wie, wat, waar

Het zijn dochters van Filippus ‘de evangelist’ die als diaken gekozen werd ten dienste van de jonge gemeente in Jeruzalem. Hij is één van de zeven mannen ‘met een goed getuigenis, vol van [de] Geest en van wijsheid’ (Hand. 6:3). Als hij zich later in Caesarea vestigt, heeft hij al een gezin met (in ieder geval) 4 dochters, dus ook in Jeruzalem had hij waarschijnlijk al een gezin. Dit alles weerhield hem toen niet om het land door te gaan waar de Heilige Geest hem leidde (Hand.8), totdat hij in Caesarea neerstreek. Daar komt – ruim 20 jaar later – Paulus op bezoek aan het einde van zijn derde zendingsreis, op doortocht naar Jeruzalem. Ongetwijfeld geniet hij van de ontmoeting met deze vier vrijgezelle zussen.

Bij hen ziet hij in de praktijk wat hij kort daarvoor schreef aan de Korinthiërs, namelijk dat ongehuwden hun zorg wijden aan de dingen van de Heer om hun Heer te behagen (1 Kor.7:32). Uit het feit dat zij profeteren, mogen we toch wel opmaken dat zij dicht bij de Heer leven, daarbij hebben zij in hun vader een geweldig voorbeeld van geloof, toewijding en volharding.

Ongehuwde dochters

De zussen wonen nog thuis. In het Midden-Oosten vallen ongehuwde dochters (nog steeds) onder het gezag van hun vader. Ongetwijfeld geldt ook voor hen wat Paulus aan Timotheüs schrijft over de gevaren die jonge weduwen lopen (1Tim.5:13). Ze hadden bekendheid kunnen krijgen door hun overvloed aan goede werken, zoals Dorkas (Hand.9:36 vv), maar wat hen typeert is: zij profeteren.

Profeteren

Wat moeten wij ons voorstellen bij dit profeteren? Oudtestamentische profeten (m/v) waren mond van God

om Zijn volk in het rechte spoor te leiden. Ook spraken zij over de (verre) toekomst en wezen heen naar de komende Messias. Johannes de Doper (Matt.11:13) en Anna (Luk.2:36) zou je tot de laatste van hen kunnen rekenen.

De Nieuwtestamentische definitie van profetie vinden we in 1 Korinthiërs 14:3 ‘Wie profeteert, spreekt voor mensen tot opbouw, vermaning en vertroosting’. Dat geldt voor mannen en vrouwen. Wij allen worden aangemoedigd om te streven naar de geestelijke gaven, met name het profeteren (:1) en om te kunnen profeteren hebben wij geloof nodig (Rom.12:6).

Agabus

Van de vier zussen zijn geen uitspraken bekend. Wel komt (‘na vele dagen’) een profeet genaamd Agabus uit Judea in Caesarea. Je zou hem een onheilsprofeet kunnen noemen, want al eerder profeteerde hij over een grote hongersnood, een profetie die later inderdaad uitkwam (Hand.11:27,28). Hij maakt op een aanschouwelijke manier duidelijk dat Paulus in Jeruzalem gebonden en overgeleverd zal worden (21:10-14). Dus hoewel hier vier profetessen aanwezig waren, stuurde God toch een profeet naar Paulus!

Woorden van God

Kennelijk leefden de zussen met het diepe verlangen om te dienen door woorden van God te spreken (1 Petr.4:10,11) en om die te kennen is het nodig om je het Woord eigen te maken. Daarbij is ook gebed onontbeerlijk.

Mijn moeder bad vaker ‘Zet, HEER, een wacht voor mijne lippen; behoed de deuren van mijn mond, opdat ik mij tot genen stond iets onbedachtzaam laat ontglippen’ (Psalm 141:3 berijmd). In positievere zin mag ons gebed zijn: ‘Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o HERE, mijn rots en mijn verlosser’(Ps.19:15). En zo kan dit ene eenvoudige zinnetje uit Handelingen 21 voor ons tot zegen zijn.